

СУДІВНИЦТВО І РАДЯНСЬКА ВЛАДА.

Пролетарське судівництво — це поє, яке до жовтневої революції в Росії лежало зовсім облобою і до оброблення якого мусіла приступити радянська влада заради по обняттю державної керми в свої руки. З давніших часів досвіду в сьому напрямку майже не було, раз тому, що напр. французська революція з 1871 р. держала ся лише короткий час, а по друге, що обмежена була на малу територію, отже не могла всякнути в усі верстви робочого люду. Тепер, на протязі чотиролітнього свого істнованя, змогла радянська влада дійти до нутра суспільного життя, охопити його в цілости і повести на шлях нового, комуністичного ладу. Пролетарське / законодавство Радянських Республік звернуло вже на себе оті вчених буржуазного світа і ми хочемо на слову місці познакомити читача зі загальними рисами сього законодавства. Воно стоїть у різкій протилежності до буржуазного права, бо має цілком інші політично-господарські основи.

Радянське право, як і всяке революційне право, має виключно характер терерішности, значить, воно не являється чимось незмінним, а протинно, примінюється ся все до даних житевих обставин суспільности. Зовсім инакше має ся річ у буржуазній державі, де закон є мертвим і непорушним, як напр. Цивільний Кодекс, який без огляду на розвій і зміни в державному житю лишаться ся все незмінним. Пролетарське право ніколи не страхається радикальних змін, коли вони лежать в інтересі робітників і селян.

Недавню вишлов новий господарчий закон, який урегулює облігаційне право, се є наєм і торговля. Буржуазія й соціал-зрадники голосять, що Совіти увядять назад капіталістичний лад, хочуть про се й мови не може бути тому, що в законі ніде не говориться про зденационалізоване або видержане державних діб, якими являються ся промислові та міські заведеня, ліси, поля, ріки і т. д. Останній господарчий закон має і на дальше за свою підставу державну власність на задані багатства, і обсяг річевого права, яке в державно-господарському житю являється ся підставним, ним зовсім не змінюється.

Таж декрет про знесенє спадкового права не уляг значній зміні, бо держава залишає за собою право регулюваня угоди і найму підприємств. Воно управильно та кож, коли потрібно, відношенно членів родини наемника відносно дальшого найму по смерті останнього і соціальне забезпеченє нездібних до праці робітників.

Правним речником у кариких і цивільних справах залишається народний суд, який складається з постійного судді і двох присяжних. Чотиролітній досвід потвердив вповні доцільність таких судів. Згідно з декретом Нар. Ком. Юстиції може він у кариких справах судити на втрату свободи найдалше до пяти років та поступати свобідно у виконуваню сеї кари. Закон предвджує уже такі способи покараня, який являється ся найдоцільнішим у даному роді провини, полишаючи за судом свободу у виборі кари.

Право оскарженого на оборону управильно так, що оборонці виступають чергово після окремої листи; між оборонцями має місце одна особа, котра стоїть у близькому відношеню до оскарженого. Тепер плянується ся також допущенє до судів правних до радників з професорів та поодиноких заведень, не творячи однак сим адвокатури в буржуазному стилі.

Всеросійський Ц. В. К. постановив на останній сесії зреаганувати трибунали й то в сей спосіб, що підпорядковує їх усім Найвищим Трибуналам, і за малими винками розпустив воєнні і залізодорожні трибунали. В кожій губернії має бути один трибунал з точно означеною компетенцією.

До участі в технічній роботі запросив Нар. Ком. Юстиції найкращих спеціалістів-професорів, як Котлярського, Краснокуцького, Коваленка, Фельдштайна і цілий ряд других відомих правників-практиків.

При університеті в Москві засновано також Інститут Радянського Права, якого завдання є вишколювати правників і опубліковувати студії з області радянського законодавства.

Чехословацький уряд порішив прийняти ще 100 дітей з областей Росії, які навістив годол. Давнійше приняла Чехословацьчина 500 дітей.

3 МІЖНАРОДНОГО РУХУ КОМУН. МОЛОДЖИ.

Чехословацьчина.

Комуністичний Союз Молоді Чехословацьчини скликав на 10. і 11. липня загальний конгрес союзів. На конгресі брали участь: члени виділу союзу, члени контролі, члени центрального секретаріату, делегати редакцій і видавничтв союзу, представники всіх організацій союзу і заступники Комуністичної Партії Чехословацьчини. Одним з головних питань, обговорюваних на конгресі, була справа організації і питаня тактики. По дискусіях і звіті центрального секретаріату перевибрано центральний секретаріат і рішено на дальше працювати в одноцілій комуністичній організації без автономних національних секцій.

Про організаційні питання вилосунув реферат тов. Савль. Референт старав ся використати всі досвіді союзу для будучої праці, обговорював відношенє до партії і до комуністичних гімнастичних товариств. Союз повинен працювати по принципі демократичного централізму з задержанєм острої комуністичної дисципліни. Міжнародний характер союзу мусить у всіх інституціях ярко виступати. При праці мусить ся звертати увагу на спеціальність поодиноких національностей та на їх культурний рівень і потреби. Число 30.000 добре організованих членів мусить у короткі час значно збільшити ся. В дискусії прийнято багато практичних поправок, які треба використати в будучій праці.

Комуністичний Союз Молоді Чехословацьчини видав заклики до новобранців, в якому взивав молодих товаришів до організації та праці у внутрі буржуазної організації, яку представляє теперішнє військо.

Болгарія.

При співучасті 146 делегатів відбув ся дня 10. 11. і 12. мая в Софії конгрес Комуністичного Союзу Молоді Болгарії. Дневний порядок зїзду складав ся зі наступних точок: 1. Звіт виділу. 2. Економічне, політичне та духовне положенє працюючої молоді Болгарії. 3. Наша агітація і пропаганда між сільською молоддю. 4. Комуністичний Інтернаціонал Молоді. — Комуністичний рух розвивається у спішно. В січні 1920 року було 60 товариств із 3.640 чл., а в грудні було вже 111 тов. із

5.568 чл. В день зїзду істнувало 203 тов. із 9.401 членами. При союзі істнує 33 співаньких організацій, 6 оркестр, 25 театральних труп, 21 бібліотек. Союз видає 8 чисел органу "Мадешка Правда", і 71.000 примірників ріжних закликів та прокламацій. По поздорвеню світового конгресу Комуністичного Інтернаціоналу Молоді і відданю чести увязненним комуністам Чехословацьчини закінчено зїзд відповідним Інтернаціоналу на чотирох мовах.

Америка.

Рух американської молоді починає висновувати ся. Крім "Союза Молодих Комуністів" істнувала ще в Америці "Ліга Молодих Сбійалістів", яка могла працювати тільки після краєвих чи то місцевих прав. Вже довгий час у рядях Ліги можна було замітити опозиційний рух, а поміж тою опозицією і Союзом М. К. істнував тісний зв'язок. Коли Соціалістична Партія Америки відкинула цілковите безумствє злитє з Комуністичним Інтернаціоналом, в рядях Ліги стала ся велика перемена. Коли сама Ліга стала на становищі Соц. Парт. Америки, революційні настрої членів виступили з організації. Часть тих товаришів вступила сейчас у Союз Молодих Комуністів, а други заснували були окремі союзи під назвою "Незалежні Союзи Молодих Соціалістів", що були переняті революційним духом. Поміж Н. С. М. С. і поміж С. М. К. істнують уже тепер тісні зв'язки і недалекий уже той час, коли обі організації зєднають ся під прапором Ком. Інт. Молоді. Нашим молодим товаришам припадає тепер велике завданє: повести освідлюючу працю поміж молоддю Н. С. М. С., і створити підвалини для "одностатьного революційного Союзу Ком. Молоді Америки. ("Наш Стяг")

Довги Франції.

ПАРИЖ. — Сенатор Шерон, промовляючи в сенаті підчас дискусії над бюджетом, подав наступні цифри дотично державних довгів Франції: Перед 1914 р. французський державний довг вносив 27.704.000.000 франків. Під сю пору довг вносить 328.000.000.000. З тої підвіжки 300.143.500.000 затягнуто підчас війни. Решту, тобто 146.600.000.000 затягнуто вже по війні,

ЛІТЕРАТУРНЕ ЖИТЄ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ДЕКРЕТ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ У. С. Р. Р.

про поліпшенє ставу вчених, спеціалістів і заслужених робітників літератури та мистецтва, з дня 31. серпня 1920.

З метою збереженя наукових сил, особливо цінних робітників мистецтва та літератури, необхідних для соціалістичного будівництва, для розвитку народного господарства і культури, а також для найбільш дієвого забезпеченя потреб робітничо-селянської оборони, Рада Народних Комісарів постановляє:

- 1) Дати побільшенє достовірному вченим спеціалістам наук та мистецтв, які є дієво важкими для розрішеня значених завдань, а також заслуженим робітникам літератури та мистецтва.
- 2) Уважити зазначених в §1 осіб увсякого роду воїнистий (трудодіє т. н.), що не мають безпосереднього відношеня до їх праці в даної науки, літератури та мистецтва.
- 3) Створити для праці найменованих осіб жителі умовини, що забезпечуватимуть їх мінімальними, безумовно для такої праці необхідними вигодами.
- 4) Покласти на Народний Комісаріат Освітні справ, Паладебюром ВДРПС, Промбюром, Наркомом і Наркомпрод установленє категорій і числа осіб, на яких повинна розходити ся сила сього декрету і порядок переведеня його в діє.
- 5) Поширити на особи, що підлягають дієво сьому декрету, норми натурального достовірства, установлені в РСФСР, при чому видавати натуральне достовірство в тих самих нормах і членам сім, що в купі з ними проживають і є непозабвляними, обчислюючи число членів сім, що отримують зазначену пайку, трояк.
- 6) Заборонити ревізійним би то не було, помешкам, які займають особи, що підлягають дієво сьому декрету, для проживаня і праці по їхньому факту в нормах, встановлених за згодою Наркомпроду з іншою житлову комісією і допускати виселеня їх лише у самих виключних випадках, по згоді місцевих органів Наркомпроду та Житвділлі.
- 7) Особам, що користують ся натуральним достовірством на підставі сього декрету, заборонити одержувати поруч з сею на інших підставах тої чи иншої побільшеної пайки.

4. жовтня 1920 року.
Голова Ради Народних Комісарів, Раковський.

Спис дівчів мистецтва та літератури, які підлягають декретам Раднаркому з 31. серпня 1920 р. по м. Київ і Правобережній Україні.

Акименко-Степовий, Боліо, Бойчук, Бури, Бурчак, Беклемішев, Блюменфельд, Болотина, Буцький, Баратова, Гаврицький, Гаврилова, Гадзіцький, Грінченко, М. Галіцький, Грінберг, Домбровський, Донець, Загаров, Заньковська, Загула, Касьяненко, Керницький, Кисіля, Котарбицький, Крамаренко, Кричевський, Крижановський, Косиця, Корєнєв, Левандовський, Леотевич, Лещинський, Ліницький, Лубенков, Луцкевич, Лобченко, Мін, Мариненко, Матковський, Маргулаєв, Мелех-Готфрід, Микеша, Михайлов, Михайлов

худ. Момська, Мстиславський, Нейга, Ніжинська, Оршкєвич, Паладин, Петрицький, Полащук, Ваз, Прахов, Пуцалдський, Розентал, Романович-Ткаченко, Сахгагаєвський, Салдоковенко, Светловіаєв, Сісаренко, Сидоренко, Сосіні, Стеценко, Сорочин, Сіринов, Терещенко М., Терещенко Мик., Тичина, Тіський, Філіпович, Хименко, Чужбінова, Шамринський, Шелюбський, Зорєв, Шевченко, Шкурин, Шереміт, Штейнберг, Штейнман, Шпатов, Яворський, Ярославський.

Житє слово.

В Українській Академії Наук в 1921 році почав виходити журнал "Устий Журнал" та "Вечерні думки" в українській літературі, які проходили все при повній упертій силі. За відсутності літературних журналів та листків почали провадити ся спроби розвитку сьому примусового мовчаня через технічні умови. Перші спроби почала робити група "Трон" своїми вірками, згодою Академії.

17. чиятя улаштовано було Нр. 1 такого "Устного Журналу" в академії. Читали свої оповіданя: Нат. Романович - Ткаченко, Васильченко, Косиця; свої поезії: Осмацька, Терещенко, власні поезії і переклади з Болдера та Фора Філіпович, переклади з перського поета ХІ в. Омара Хейма ак. Кризький. У дискусії з приводу прочитаного взяли участь Л. Старицька - Черняхівська, академ. Кризький, В. Полащук, М. Терещенко і інші. Тут яскраво виявила ся протилежність між представниками двох груп української інтелігенції — оборонцями старого й нового. Представнико найбільш яскраво першої групи можна вважати Л. Старицьку - Черняхівську, Цезоюлом другої групи — молодик являється В. Полащук, а на чолі середньої групи стоїть ак. А. Кризький. Особливо гостра полеміка відбулась ся між представниками перших двох груп — між оборонцями літературних традицій і прихильниками динамічної течії.

Творчість малюв.

Художник Анатоль Петрицький написав декоративні рисунки "Кромель" А. Лунцарського, що ставлять ся у театрі й. Леїна (бувш. Солонцов) і "Камінний Господар" Лесі Українки, що йшли в театрі ймені Шевченка, намалював ескізи до опери "Тарас Бульба" Лисенка на замовлені Української Держ. Оперн, інсценії, поєми Франка "Мойсея", а також намалював олійним красками портрети Білоскурського та В. Полащука.

Худ. Езена намалював декоративні рисунки до опери "Лісова пісня" Лесі Українки, "Доктор Маріяна" та до опери "Блакитний Принц".

Графік Кірицький Марко працює над замовленням Київського Крайвидату та др. Між иншим зробив низку обкладинок, напр. до "Універсальної бібліотеки", журналу "Трудодієць" і вішєтки до нього.

Худ. В. Левандовський виставив свої картини з наближенєм до супрематизму "Протія" і "Час". Вишє працює в галузі української кераміки в Межиріській керамічній школі під Київом, в якій загальне керівництво веде проф. Української Академії Мистецтв Крамаренко.

Худ. проф. Кричевський малює ескізи до постановки опери "Князь Ігор" Бородина.

Худ. Романовський, згодою проф. Бурчак намалював чотирі великі картини у Київському Селубдинку і декілька менших малюнків, що викликають гостру критику в мистецьких колах.

Творчість Музик.

Композитор Степовий, користаючи ся матеріялами українських народних пісень, написав дві сюїти для оркестру. Він же написав 20 хорів та обробив 20 народних пісень для оркестру, низку романсів на слова Шевченка, Франка, Овеса, Вороного й Тичини.

Композитор Стеценко кінчить оперу "Ліфігенія".

Твори покойного Л. Леотевича перевезено з Тульчина до Києва. Між инних першим акт його опери "Руслан і Людмила" зі складом закінчених та уривки других актів, церковні твори та пісні.

Муз. Гаїда пише кілька пес на слова Вас. Чумака.

Композитор Верекський написав оперу на текст В. Чумака "Революція" для хору. Вишє складає підручник "Ладное будованє" та пішє сонату для фортепіано.

Заснувати ся ното-видавництво, в склад якого входять К. Катка, Степовий, Верекський, Блюменфельд та Козьмички. Технічний провідник Консерваторії.

Композитор Наум Пруєвський написав музику до "Валевського полону" та "На руїнах" Лесі Українки, Менуєт і багато річних на скрипку.

Театр.

Українська Державна Опера в Києві в осені с. р. має розпочати вистави. Уповноваженим опери тимчасово призначено секр. діла м.к.і.к. УССР до Варшави тов. Домженка. Ініціатива утвореня згаданой опери належить нашій голові Київської Губернської т. В. Галіцькому, для чого буде створена комісія в складі Микешин, Оршкєвич та Каргальського, яка мала б довести справу до кінця. Один має відношенє до української опери було дуже неприхильне з боку Худсека, так, що робота хору та персоналія до "Тараса Бульби" була припинена і опера, за браком матеріяльних засобів, була закинена, але колектив артистів все продовжав працю і врешті виборив право на істнованє. "Тараса Бульбу" Лисенка має стати відомий режисер Лесь Курбас в декоративних і костюмах худ. Анатоль Петрицький, замовлено українським письменником переклади лібрето опери, крім заданних у хроніці "Казки Гофмана" О. Кобино, "Сорочинський ярмарок" С. Жуковича, Запрошені краші опери сли як наприклад: Песенні, Лондін, Петалин, Грінченко, Литвиненко, Діригентом Палозський. Музичним відділом заведе композитор Я. С. Степовий, вокальною частинною Леїною Урмарицькою, Говардов, Артаковська, Шап-Афанасюк, Діригент Штейнман та Пафінин.

Незабаром має заснувати ся Театральний музей, потреба в якому дуже вже нарізла. Ініціатива виходить з Державного Театру ім. Шевченка.

При Державному Театрі ім. Шевченка відкривається драматична балетна Студія.

У відному Музично драматичному Інституті ім. Лисенка 13 мая м. р. учні інституту зробили постановки "Казки про рибаку" в ріжних стилях, даючи у відповідній трактоці ідейний зміст твору. Робота виконана під керівництвом проф. Салдоковенка. Ставили в стилі Винниченка, Оскара Уайльда, Ігора Север'яніна, Дмитра Загула, 1001 ніч, Чупринки та Кривола. Робота була в болях місяць з високим художнім смаком і дуже цікаво по підлоху взагалі до сюжету і його трактовки, де явочо показано значінє літературного матеріалу в пєст.

Продовжується ся навчанє у Всеукраїнській Державній Студії (бувш. Центрстудії), на чолі якої стоїть Марко Терещенко.

Впродовж цілого липня в Січеславській губернії Ім. Української Радянської Республіки Держ. Театр ім. Шевченка. Ставили краші опери своєї репертуару як "Таймажик", "Рейд-зор", "Тартюф", "Вєсєє Фігаро", "Лігармонія", "Панна Маря", "Снівочі Товариства" і "На руїнах".

Степ-и Занний.

ПРИГОДИ З БЕЗБАЗАРНОГО ДНЯ.

Вчера був на базарі і завтра буду на базарі...

А сьогодні?... Сьогодні для мене день безбазарний. Треба "прокачатись"... Ляг на підлогу і "качаюсь". Напрустувась, витягнувсь...

Добре було, щоб ще з один день в тижині був безбазарний. Булоб більше часу "качатись", натягатись.

Отой базар так голову "забив", що ні про що не мож і думати.

Хиба що з того думаєш? Ще гірше годьбу "забиває". Я вже ні про що не думаю... "Качаюсь", простуюсь, натягаюсь. День безбазарний...

Я на підлозі простер ся і ні про що не думаю.

— Що ти робиш? — перервав мою бездумність якийсь голос.

Я пізнав голос свого невидимого товариша і відповів йому:

— А що ти хочеш, щоб я робив сьогодні? Сьогодні день безбазарний. Хиба ти забув, що сей день назвали днем "святим"? Сей день оспіваний, охвалений, ославлений на всі боки тими, що продають і тими, що купують?

— А хиба ти забув, що сей день не рїжнить ся нічим від вчерашнього, ані завтрашнього? Чи не однаково сонце сходить і заходить кождого дня? Пощо плетеш дурниці? — відповів товариш.

— Але шож ти хочеш від мене сьогодні? Сьогодні день безбазарний. Я "качаюсь" і ні про що не думаю... Нащо я адав ся тобі? Чого не покойш ти мене в такі дні? — кажу я натягаючись.

— Ти ліноху! — сказав докорюючи мені товариш.

— Ніяка новина для мене. Чую щодня такі слова. Так все називають пани рабів.

— Але я не належу ні до панів, ані до рабів.

— Але шож тобі треба від мене сьогодні? — Дячего ти шукає за мною, шож я був твоїм товаришем і показував тобі те, що ти не бачив і не знав?

— Чого ти не даєш мені спокою в день безбазарний? Чи мало мені еще мучи отой базар шоденний? Шо ти від мене хочеш?

— Веди мене в світ між рабів боячих ся мов вогню мене і познакомлюй всіх зі мною. Я хочу бути товаришем загалу, а не одиниці. Я хочу, щоб те ганебне імя пан і раб пішли в пітьму, темряву вічного забуття, — а шоб поробити всіх такими, як я. Веди мене до них. Хиба ти для того шукає за мною, шоб тепер викладав на сміте те, що я тобі дав?

— Шо ти мені таке дав?

— На який шебель я тебе поставив? Глянь звідтам в долину. Шо там бачиш і чуєш? (По хвили.) — Уже п'янич. Глянув в долину. Закрив очі руками і заплакав. — Голодні раби блукали по багні в темряві шукали за поживою.

— Чи може бути залочин від того, коли брат мучить ся, а ти "качаєш ся" на підлозі?

— А хиба я паную, коли він мучить ся?

— Ах! прокайте те слово пан! Коли вже забудете ту назву? Всі ви пидьете до того "панства" мов мухи до меду. Чи знаєш ти, шо під тим словом криється? Ось послухай.

Коли мене хто назве іменем пана, (О, яка та назва бридка, презюган!) Тоді я з сорому கட палеюю, — Бо під назвою "пан" я ось що розумію: Ліниство, розпуття, гордість, дурість, брахня і кривда, всеке пересідство, Крадія і грабіж, хижість, душегубство, Пияство, ненажерність, злоба, самолюбство, Безсумніність, жорстокість, голод, плач, прокляти, Зависть, лицемірство, паріянка, стон, Війна, пошесть, алідий, винас, підкупство, Темнота і всеке злочиство, ошукінство, Неурока, ганьба, всеке лихо, обман, — Все те криється під назвою "пан".

Ось до чого ви претесь. Ось наслідки, овоці панованя. Чи ти бажаєш бути таким злочинником?...

— Ні, я не бажаю того! Хиба я колись тобі говорив, шоб мені хотїлось жити по панськи? Хиба я не знаю, шо панство опираєсь

на спинах рабів? А раби — се чесніші люди чим пани.

— Тож йди і говори їм про те...

— Зачеми ти їх, а вони наплюють на тебе, ще й камінем побють.

— Се також овочі панства. Йди, говори їм і про те.

— Алеж шо ти хочеш? Одним зерном заповнити мішок?

— А хиба не зерном мішок наповняється? Хиба ти не знаєш, шо і з одного зерна буває?

— Алеж я мало шо маю.

— Але вони і того не мають, шо ти. Давай те, що маєш; шо я тобі дав. Сим ти сповниш свій обовязок за мене. Йди, йди!...

— Я хочу мати еще більше...

— Поглянь на шеблї...

— Я поглянув. Зносив свій зір вище й вище, ще вище і ще вище...

— Бачиш десь кінєць?

— Я заперечив головою.

— Тобі віку не стане, коли ти хотів на кождий лиш ногою ступити.

— Як я буду тебе познакомлювати з рабами?

— Так, як сам познакомив ся зі мною.

— Алеж глянь. Яка тепер погода: зима, буря, багна, болота, терне, хопта, — все те на шляху. Трудна дорога.

— Еге. А хиба ти хочеш, шоб такий шлях кидимата та рожами був встелений? Хибаж ти не навчив ся серед зими, бурі та болота творити вєсну з цвітами, зеленою травою та з співом птєць; шоб легкий вітер шєствєть по зеленім листю, — і шо лиш захочеш? — Так, шо ти мене навчив — все знаю.

— Тож, гур... до роботи зараз!

— Алеж чого ти причепив ся до мене сьогодні? Сьогодні для мене день безбазарний. Дай мені "прокачатись", полежаки трохи. Мені завтра на базар треба товару...

— Ти ліноху! Еге! Шість днів працюючи для панів і для "себе", а семий не хочеш для рабів? Один день, пару годин не хочеш знакомити мене з рабами. Гляди. Я опльована і рабами і панами. Рабами тому, — бо вони не розуміють мене. А панами тому, — бо пани ненавидять мене. Але вся та ганьба,

яку вони на мене накидають, — спаде на панські голови. Се їх овочі, се їх "праця". А те буде їх заплата. — Скажи мені: дячего ти познакомив ся зі мною? Нащо ти називаєш мене своїм товаришем, коли не хочеш познакомлювати мене з рабами? Защо і ти мене мучиш? Чи не сором тобі те робити? Чи не сором тобі бути ладшим, убийником?...

— Я кажу тобі, шо не будеш мати спокою до смерти, коли я буду з тобою. Гони до праці! Давай, що маєш! Ти ліноху, нездаро...

Я вже не слухав дальших докорів. Я живив чудесної сили. Сотворив вєсну гарну, прегарну. Сонце ясно світило; гріло; птєць співали, цвіти цвіли, а вітрець розносив запахи цвітів і птєчий спів по долині. Я сидів під корчем в зеленій траві на березі своєї річки і ловив в річці цвіти, які плыли з водою. З одних плавів вінки, інші в'язав в китиці, складав в кошук. Сим я сповняв роботу і бажанє невидомого товариша. Сим я ознакомлював рабів з товаришем. Се були його цвіти. В тих цвітах був він сам.